

ЛЕОНИД ЛЕНЧ
ПАДНАЛИЯТ АНГЕЛ
ПРАВДИВА ПРИКАЗКА

Превод от руски: София Бранц, 1980

chitanka.info

В нашия град живееше един другар на ръководна длъжност на име Мамрикин Егорович, изключително добросърдечен човек.

Мек, деликатен, отзивчив — просто чудесна личност! И не че правеше нещо особено за населението, нито направи; да, но според общата мълга си беше ангел!

Биваше го да пресуши чуждите сълзи — и с това се прочу.

Да речем, в приемния час го посети някоя нещастна вдовица — седне и реве, та се къса! Туй не й било наред, онуй не й вървяло. И с пенсията спънки, и покривът протекъл, а за ремонта само я лъжели. Тук да бяхте подбутнали, там да бяхте натиснали! Моля ви, другарю Мамрикин, помогнете ми, подбутнете, натиснете!

Мамрикин слуша, клати глава, съчувства й:

— Ах-ах-ах, ама що за хора!... Че бива ли такова отношение към вдовиците в нашата светла епоха?!

И драсва нещо в тефтера си с червен молив — так, так, так!

Вдовишките сълзи отдавна изсъхнали, а Мамрикин все й съчувства, все се вайка и нарежда.

Така си разстройва нервите, че започва той да плаче и се налага вдовицата да го свестява с водичка от гарафата.

После излиза трогната, успокоена от кабинета му в чакалнята и непременно осведомява останалите посетители:

— Ангел! Същински ангел!

А след месец-два същата вдовица в същата чакалня намира със съсухрения си бюст срещу опитната секретарка:

— Пуснете ме при нашия ангел, че работите не помръдват нито по линия на пенсията, нито по линия на покрива!

А секретарката направо реже като бръснач:

— Невъзможно! Другарят Мамрикин е дал указания, те са спуснати по местопредназначение, там се борете за правата си!

А това си е чиста лъжа. Другарят Мамрикин не е давал никому никакви указания и никой никъде не ги е спускал, само е пресушил поредната сълза. И веднага я е забравил.

Но в очите на вдовицата той си остава ангел, а другите — безчувствени и дебелокожи!

И още нещо обичаше Мамрикин — да прощава на провинилите се. Докладват му: еди-кой си откраднал нещо си от обществената

собственост; еди-кой си бил грубиянин; еди-кой си пиан се измъкнал гол от банята и плашил хората, защото целият бил космат като пръч.

Мамрикин мисли-мисли и казва:

— Естествено, че трябва да се накажат, но не забравяйте и смекчаващите обстоятелства. Добре де, откраднал бил — но нали вие самите казвате, че само нещо малко откраднал, а не всичко. Онзи бил груб с посетител — съгласен съм, това е грубост, но нали не го е цапардосал! А за голия, дето плаши хората с козината си — да не е виновен, че е толкова космат! Изобщо, да не забравяме, че у всеки от нас има отживелици от миналото. Отживелицата е като тенията: колкото повече смуче, толкова по-бързо расте. Вървете ги накажете, но... проявете хуманизъм!

Веднъж в града пипнаха един Пирамидов, спекулант от местната промишленост. Едра риба, мошеник от най-висока класа.

Имаше три любовници — русалка, нимфа и самодива. И на всяка беше направил по една виличка: за русалката на брега на езерото, за нимфата — ловна къщичка в гората, за самодивата — във вилната зона сред хълмовете. А в четвъртата си вила живееше той самият със законната си съпруга и децата. Любимото му удоволствие беше да играе преферанс с приятелите си на горене: който загуби, не плаща на партньорите, ами взема кибрита и пали банкнота след банкнота, докато не изгори цялата загубена сума. Когато следователят попитал един от партньорите на Пирамидов за смисъла на играта на карти на горене, онзи казал:

— Всичките имахме много пари, но ни беше страх да ги харчим — ще кажат, че сме ги крали. Къде да ги дяваме? Затова... ги подпалвахме! Все пак... силно усещане!...

След арестуването на Пирамидов Мамрикин бе посетен в дома си от цяла комисия: прокурора, редактора на вестника и още един другар от контрола. Разказали му всичко: и за гешефтите на Пирамидов, и за любовниците му — за русалката, нимфата и самодивата, и за горенето на пари.

Мамрикин слушал, слушал, клатил глава. Като чул за трите любовници, се поусмихнал: „Малко множко!“, а като чул за картите и изгарянето на пари, се намръщил и изрекъл:

— Виж ги ти, херостратовците! — И преценил: — Да се накажат, но не забравяйте...

И взел да гъгне за отживелиците и за хуманизма. Тогава другарят от контрола не издържал.

— Ще прощавате — казал, — но хуманизмът и Пирамидов са две взаимно изключващи се явления.

А прокурорът изведнъж изтърсил:

— В делото на Пирамидов има едно неприятно обстоятелство, другарю Мамрикин. Той между другото даде показания, че поверената му мебелна фабрика ви е доставила комплект спалня. И някои други неща за съпругата ви. А парите още не са получени. Как да го разбираме?

Мамрикин подскочил като пронизан от ток под кръста.

И като се разкрещял:

— Разни мошеници ви дрънкат втели-некипели, а вие сте ги зяпнали в устата! Това е подкопаване на авторитета ми! Това е клевета! Аз ще ви... аз вас... в миша дупка ще ви натикам аз вас!

И в очите му святкат пламъци, от носа му пара се вдига. Ама че ангел!

Излязъл от стаята, без да се сбогува. После се появила съпругата му, Даря Тимофеевна. Очите ѝ зачервени, в шепата ѝ смачкана кърпичка.

— Максим Егорович има криза! Колко неблагоприятно от ваша страна да докарате моя ангел до крайност!

Прокурорът взел да се извинява: служебен дълг и прочие. И пита:

— Кажете ми, Даря Тимофеевна, ами вярно ли е, че Пирамидов е идвал у вас?

— Идвал е! И какво от това!

Даря Тимофеевна свела поглед, горкана, и додала шепнешком:

— А за парите... Максим Егорович ме помоли да ви кажа, че... утре ще ги внесем!

След седмица се чу, че Мамрикин със съпругата си отпътувал за някакъв курорт. След месец си дойдоха и пак заминаха нанякъде. И след това вече нашият ангел просто изчезна. Според някои сведения го били прибрали на небесата, дето им е мястото на ангелите, според други за прибиране — прибрали го, но много скоро го изритали от небето. И сега никой не знае със сигурност къде, в коя преизподня се намира този паднал ангел.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.